

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

ORTOGRAFIA CZĄSTEK NAZWISKOWYCH

Nazwiska obce mogą być poprzedzane tzw. częstkami nazwiskowymi – krótkimi, zwykle jednosylabowymi elementami, które wchodzi w skład osobowej nazwy własnej, ale nie stanowią odrębnego członu nazwiska (np. von, de, la). Częstki nazwiskowe nie powinny wpływać na odmienność nazwisk, bo o tym, czy nazwisko jest odmienne czy nie, decyduje niemal wyłącznie jego zakończenie. Ortografia części nazwiskowych nie jest jednolita, nie jest też ściśle skodyfikowana (nie ma przepisu ortograficznego, który mówiłby wprost, że tę a tę częstkę piszemy małą literą, tę a tę – wielką). Badania frekwencyjne pozwalają jednak ustalić, że większość słowników stosuje następującą pisownię: - małą literą: von (Otto von Bismarck); van (Ludwik (a. Ludwig) van Beethoven, Vincent van Gogh, Anton van Dyck); van den (Joost van den Vondel); da (Leonardo da Vinci); de (André Dunoyer de Segonzac, Eamon de Valera); di (Giovanni Giacomo Casanova di Seingalt, Giuseppe Tomasi di Lampedusa); del (Ramón María del Valle-Inclán); du (Roger Martin du Gard); y (Luis de Góngora y Argote, Antonio Machado y Ruiz) i raczej małą: d' (Edgar Vincent D'Abernon, Honoré d'Urfé, Joanna d'Arc, Jules Sébastien Dumont d'Urville, Jean d'Alembert, Pierre David d'Angers; - wielką literą: El (El Greco, Hicham El Guerrouj); Le (Jean-Marie Gustave Le Clézio, Gustave Le Bon, John Le Carré, Joseph Sheridan Le Fanu) i raczej wielką: de La (François de La Rochefoucauld, Jean de La Bruyère, Marie Joseph de La Fayette, Jean de La Fontaine, choć: Pedro Calderón de la Barca, Mazo de la Roche; - małą lub wielką: della / Della (Luca della Robbia, Piero della Francesca, Lisa Della Casa, Galvano Della Volpe).